

מבוא - אודות הדרוזים

העדה הדרוזית היא קבוצה דתית שפרשה מזרם האיסמעיליה שבאיסלאם במאה ה-11 לפני כ-1000 שנים במצרים, בזמן שלטון הח'ליפים הפאטמים. עיקר המאמינים הדרוזים התיישבו בואדי אל-תים שבלבנון ובח'לב שבסוריה. התיישבות הדרוזים בארץ נעשתה בשלושה שלבים:

- ♦ בראשית המאה ה-11 בתקופת הפצת הדת.
- ♦ במאות ה-16-17 בתקופת שלטונו של האמיר פאחר א-דין השני, בתקופתו התפתחו ישובים דרוזים רבים בגליל ובכרמל.
- ♦ בגלי הגירה שנערכו במהלך 300 השנים האחרונות.

תחילה הופצה הדת על-ידי המאמינים אך בשלב מסוים נעצרה הפצתה והעדה הדרוזית הסתגרה ושמרה על סודות הדת. מאז שנת 1030 הדת הדרוזית אינה מקבלת מאמינים חדשים ואין אפשרות למי שאינו דרוזי מלידה להפוך לדרוזי. הדת הדרוזית היא פילוסופית (ולא מיסטית כדתות הגדולות) ולכן נשענת בעיקר על ערכי מוסר, כמו כן, ניכרות בה השפעות מדתות ואמונות שונות בעולם.

העיקרון המרכזי בדת הדרוזית הוא האמונה באל אחד ויחיד אשר אין לו דמות, צלם ותכונה והוא מהווה את התגלמות החכמה והצדק. יש ביניהם דתיים הקרויים "עוקאל" בדרגות אדיקות שונות המתבטאות גם בלבוש, ויש שאינם דתיים הקרויים "ג'והאל".

הסודיות שייחדה את הדת גרמה להתנגדויות רבות ולסיפורי זוועה אודות הדרוזים ובסופו של דבר הלכה חברה זו והסתגרה בכפרים שבנו בראשי ההרים כאמצעי הגנה. בעבר עסקו בעיקר בחקלאות אך היום מפותחת התעסוקה בענפי המסחר והתעשייה והפעילות בזרועות הביטחון.

הדרוזים בישראל גדלו והתפתחו עפ"י דרכם, שמרו על ייחוד ומסורת והשתלבו בחברה ובפוליטיקה הישראלית תוך סובלנות וכבוד כלפי העדות והדתות האחרות.

עוד לפני קום המדינה, סייעו הדרוזים לישובים היהודים, ועם קום המדינה ב-48, התנדבו דרוזים רבים לצה"ל והשתתפו במלחמת השחרור. מאז שנת 1956 הוחל עליהם חוק שרות חובה והם מוכיחים אומץ רב ונאמנות ומשובצים בתפקידים רבים ובכירים בזרועות הביטחון.